

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg lyttede mig til, at fru Anne Birgitte Lundholt i løbet af sin tale fik givet ganske mange, dyre løfter, samtidig med at det blev understreget, at vi skulle have underskuddet ud af verden. Det er en målsætning, vi bestemt tilslutter os.

Men jeg har det spørgsmål til fru Anne Birgitte Lundholt, om ikke Det Konservative Folkeparti har et problem, for selv om der blev udstedt mange løfter, så synes jeg alligevel, Det Konservative Folkeparti i modsætning til Venstre har den kvalitet, at når man konkret beskriver, hvad man vil, så går man ikke så frygtelig meget længere, end bukserne holder, fordi man godt ved, at en krone kun kan bruges én gang.

Og når man så ser over til partiet Venstre, som jeg hører stadig væk anses for at være den primære samarbejdspartner for Det Konservative Folkeparti, har man så ikke et problem med at skulle samarbejde med et parti, der kommer med et udspil, der massivt vil øge de offentlige underskud og gældsætningen?

Hr. Anders Fogh Rasmussen var tidligere inde på, at hvis man kom noget sludder ind i en maskine, så kom der noget sludder ud. Det kan jeg bekræfte. Jeg synes, det var en meget præcis beskrivelse af Venstres udspil. Da det udspil kom ind i maskinen, så kom der nogle resultater ud af det, som Venstre havde stillet op, der klart og tydeligt fortalte, at det, Venstre har skruet sammen, betyder, at gældsætningen vil accelerere igen, som da hr. Anders Fogh Rasmussen var økonomiminister; at de mennesker, som vil gøre en ekstra indsats, som det skal kunne betale sig at arbejde for, vil få en marginalskat, der vil ligge over 100; at de mennesker, der er i den gode situation, at de kan komme fra at være under en eller anden form for offentlig forsørgelse og over i beskæftigelse, vil få en kraftig nedgang i levestandarden.

Derfor synes jeg, at Det Konservative Folkeparti må have et problem med at skulle præsentere et regeringsprogram med et parti, der så massivt har forladt virkeligheden.

Anden næstformand (Henning Grove):

Kristian Thulesen Dahl og derefter Kim Behnke, og jeg har nu 13 og agter at lukke for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo større glæde hos hr. Ole Stavad, jo større sorg hos Dansk Folkeparti, for det var jo en tale fra fru Anne Birgitte Lundholt, som var af en ret blandet karakter.

Hvis vi tager punktet omkring ejendomsskatter, så sagde Det Konservative Folkeparti her for lidt siden, at målet for De Konservative var at bremse stigningen i ejendomsskatterne. Det synes jeg er et meget lidet ambitiøst mål.

Målsætningen burde jo være, at man fik nedsat ejendomsskatterne, og det håber jeg da meget, at Det Konservative Folkeparti også vil støtte. Sagen er jo, at ejendomsskatterne reelt samlet set er fordoblet over de seneste fem år, og det siger jo noget om vigtigheden af, at vi ikke bare får bremsede stigningstakten i ejendomsskatterne, men at vi får nedsat ejendomsskatterne.

Lad mig så sige omkring EU-spørgsmålet, hvor nu både De Konservative og også Venstre og regeringspartierne højt og flot siger, at vi skal bevare de danske forbehold, og det er kun en dansk folkeafstemning, der kan ændre på de danske forbehold. Men spørgsmålet er jo ikke det, for det håber jeg da, at alle er enige om.

Spørgsmålet er, hvor langt regeringen kan gå på de områder, der er under de danske forbehold, uden at spørge den danske befolkning. Og dér har jeg forsøgt at få både Socialdemokratiet og Venstre – og nu vil jeg altså også forsøge at få De Konservatives svar, når det drejer sig om det forsvarspolitiske samarbejde:

Mener flertalspartierne herinde på EU-området, at det er foreneligt med det danske forbehold på forsvarsområdet, at man binder sig til en model på regeringskonferencen, der hedder, at selv om vi ønsker at stå uden for militære aktioner udført af Vestunionen bestilt af EU, så skal vi alligevel for det første være solidarisk med aktionen, dvs. vi må ikke gå ud og sige at vi ikke støtter aktionen, og for det andet skal vi være med til at finansiere aktionen?

Mener Det Konservative Folkeparti, at det er foreneligt med det danske forbehold, for det er jo det, der er specielt vigtigt for den danske befolkning at vide: Hvor langt kan den danske regering gå inden for det danske forbehold, før De Konservative bl.a. sammen med – vil det så være – Dansk Folkeparti vil kræve en dansk folkeafstemning?